

Sygn. akt II PK 71/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Jolanta Frańczak

SSA Ewa Stefańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M.B.

przeciwko Zespołowi Szkół Publicznych w L.

o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 kwietnia 2017 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 10 września 2015 r., sygn. akt XXI Pa .../15,

1) oddala skargę kasacyjną ;

**2) zasądza od M.B. na rzecz Zespołu Szkół Publicznych w L.
kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w W. - VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych przywrócił M. B. do pracy w Zespole Szkół Publicznych w L. na dotychczasowych warunkach oraz zasądził od pozwanego na

jej rzecz kwotę 2.331 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że M. B. była zatrudniona w Zespole Szkół Publicznych w L. na podstawie umów o pracę: z dnia 29 października 2007 r. na czas określony od 29 października 2007 r. do 13 listopada 2007 r., z dnia 14 listopada 2007 r. na czas określony od 14 listopada 2007 r. do 4 grudnia 2007 r., z dnia 5 grudnia 2007 r. na czas określony od 5 grudnia 2007 r. do 7 stycznia 2008 r., z dnia 7 stycznia 2008 r. na czas określony od 8 stycznia 2008 r. do 21 czerwca 2008 r. - na stanowisku nauczyciela-wychowawcy świetlicy w pełnym wymiarze czasu pracy, w celu zastąpienia nieobecnego nauczyciela. Następnie powódka była zatrudniona u pozwanego na podstawie umów o pracę: z dnia 1 września 2008 r. na czas określony do 31 sierpnia 2009 r., z dnia 1 września 2009 r. na czas określony do 31 sierpnia 2010 r., z dnia 1 września 2010 r. na czas określony do 31 sierpnia 2011 r. - na stanowisku nauczyciela-wychowawcy świetlicy w pełnym wymiarze czasu pracy, a potem na podstawie umowy o pracę z dnia 1 września 2011 r. na czas określony do 31 sierpnia 2012 r. - w celu odbycia stażu wymaganego do uzyskania awansu zawodowego na stopień nauczyciela kontraktowego, na stanowisku nauczyciela-wychowawcy świetlicy w pełnym wymiarze czasu pracy. W dniu 6 lipca 2012 r. powódce został nadany stopień nauczyciela kontraktowego, zaś w dniu 30 sierpnia 2012 r. strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony od 1 września 2012 r., na stanowisku nauczyciela-wychowawcy świetlicy w pełnym wymiarze czasu pracy. Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki wynosiło 2.470,86 zł brutto.

Pozwany przygotowywał arkusze organizacji szkoły na dany rok szkolny, które do końca maja podlegały zatwierdzeniu przez organ prowadzący szkołę. Ilość dzieci w świetlicy na kolejny rok szkolny była ustalana w połowie kwietnia, a zmiany mogły być uwzględnione w późniejszych aneksach. Przygotowany przez pozwanego projekt arkusza organizacji szkoły na rok 2012/2013 przewidywał 104 godziny pracy w świetlicy, co odpowiadało 4 pełnym etatom. Prowadzenie zajęć opiekuńczo-wychowawczych w świetlicy było obowiązkiem powódki i J. B., zaś pozostali nauczyciele jedynie dopełniali swoje etaty godzinami w świetlicy. Świetlica funkcjonowała w godzinach od 7:00 do 17:00, a jedna godzina pracy w niej odpowiadała 60 minutom.

W dniu 23 kwietnia 2013 r. dyrektor szkoły A. S. poinformowała powódkę, że jej etat został zredukowany z dotychczasowych 26 do 13 godzin tygodniowo, gdyż nauczyciele przedmiotów będą dopełniali swoje etaty godzinami w świetlicy. Jednakże powódka nie otrzymała od pozwanego wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy. Pismem z dnia 26 kwietnia 2013 r. M. B. poinformowała kuratorium oświaty o działaniach dyrektora szkoły. Pismo to zostało przekazane wójtowi gminy L. jako organowi właściwemu. W przygotowanym przez pozwanego w dniu 29 kwietnia 2013 r. projekcie arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014 zaplanowano dla powódki pracę w wymiarze $\frac{1}{2}$ etatu, tj. 13 godzin tygodniowo. Oprócz powódki w świetlicy mieli wykonywać pracę nauczyciele: M. J. - w wymiarze 19 godzin tygodniowo, R. K. - w wymiarze 6 godzin tygodniowo, M. L. - w wymiarze 12 godzin tygodniowo, J. P. - w wymiarze 11 godzin tygodniowo i A. R. - w wymiarze 17 godzin tygodniowo. Projekt arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014 przewidywał 78 godzin pracy w świetlicy, co odpowiadało 3 pełnym etatom. Pozwany założył redukcję jednego etatu w świetlicy, lecz jako nauczyciel przewidziany do zwolnienia była brana pod uwagę J. B.

Po dokonaniu analizy przedstawionego projektu arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014, pismem z dnia 8 maja 2013 r. wójt gminy L. zwrócił się do dyrektora szkoły z prośbą o zracjonalizowanie niektórych zadań, w tym o zorganizowanie zajęć w świetlicy z uwzględnieniem godzin wynikających z art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1379 ze zm., zwanej dalej „Kartą Nauczyciela”). W dniu 13 maja 2013 r. pozwany przedstawił organowi prowadzącemu szkołę zmodyfikowany projekt arkusza organizacji szkoły, w którym przewidziano 65 godzin pracy w świetlicy oraz 13 godzin wynikających z art. 42 ust. 2 pkt 2 Karty Nauczyciela. Arkusz organizacji szkoły na rok 2013/2014 został podpisany przez wójta gminy L. w dniu 16 maja 2013 r.

Pismem z dnia 17 maja 2013 r. pozwany złożył powódce oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy wskazał zmiany organizacyjne uniemożliwiające dalsze zatrudnienie powódki w pełnym wymiarze czasu pracy, z

uwagi na redukcję godzin pracy w świetlicy oraz zmianę planu nauczania polegającą na konieczności dopełnienia w świetlicy etatów nauczycieli przedmiotów. Okres wypowiedzenia umowy o pracę powódki upłynął z dniem 31 sierpnia 2013 r. Pismo zawierające wypowiedzenie umowy zostało wręczone powódce przez kadrową w obecności dyrektora szkoły w dniu 17 maja 2013 r. Dyrektor szkoły wyjaśniła powódce, że nie ma dla niej żadnych godzin w świetlicy, ponieważ godziny te zostały zredukowane, a ponadto nauczyciele przedmiotów będą dopełniać swoje etaty pracą w świetlicy. Powódka nie była członkiem zakładowej organizacji związkowej, jednakże pismem z dnia 16 maja 2013 r. pozwany zawiadomił tę organizację o zamiarze wypowiedzenia powódce umowy o pracę. Ponadto pozwany nie przedłużył umowy o pracę zawartej z J. B. prowadzącą zajęcia opiekuńczo-wychowawcze w świetlicy.

W dniu 23 maja 2013 r. rada pedagogiczna szkoły podstawowej podjęła uchwałę o wyrażeniu pozytywnej opinii w przedmiocie organizacji pracy w roku szkolnym 2013/2014. W tym roku szkolnym nie było wskazanej osoby jako wychowawca świetlicy, w której pracowało 10-15 nauczycieli, w tym: M. J. - w wymiarze 19 godzin tygodniowo (plus 5 godzin jako nauczyciel), R. K. - w wymiarze 9 godzin tygodniowo (plus 6 godzin jako nauczyciel), M. L. - w wymiarze 12 godzin tygodniowo (plus 2 godziny jako nauczyciel), J. P. - w wymiarze 10 godzin tygodniowo (plus 8 godzin jako nauczyciel) i A. R. - w wymiarze 16 godzin tygodniowo (plus 7 godzin jako nauczyciel). Nauczyciele zatrudnieni u pozwanego mieli liczne godziny nadwymiarowe z: języka polskiego, języka angielskiego i matematyki. Od dnia 1 października 2014 r. pozwany zatrudnił w świetlicy nauczyciela-logopedę w wymiarze 8 godzin tygodniowo.

Na tle takich ustaleń faktycznych Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Wskazał, że zgodnie z art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela, w zakresie spraw wynikających ze stosunku pracy, nieuregulowanych przepisami ustawy, mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy. Stosownie zaś do treści art. 30 § 4 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie. Przyczyna ta powinna być rzeczywista i konkretna, aby pracownik mógł ocenić, czy wypowiedzenie mu umowy o pracę było uzasadnione i czy w

związku z tym celowe jest wniesienie powództwa do sądu pracy. Również sąd pracy powinien móc ocenić prawdziwość (rzeczywistość) tej przyczyny. Sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że konkretność przyczyny oznacza wymóg jej precyzyjnego określenia, co nie jest równoznaczne z koniecznością sformułowania jej w sposób drobiazgowy, z powołaniem wszystkich faktów i zdarzeń składających się na tę przyczynę. Jednakże - w ocenie Sądu Rejonowego - wskazana przez pozwanego przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę powódce nie była rzeczywista i konkretna, a więc nie uzasadniała wypowiedzenia umowy.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że przygotowany przez pozwanego projekt arkusza organizacji szkoły na rok 2012/2013 przewidywał 104 godziny pracy w świetlicy, co odpowiadało 4 pełnym etatom. W dniu 23 kwietnia 2013 r. dyrektor szkoły poinformowała powódkę, że jej etat został zredukowany z dotychczasowych 26 do 13 godzin tygodniowo, gdyż nauczyciele przedmiotów będą dopełniali swoje etaty godzinami w świetlicy. W przygotowanym przez pozwanego w dniu 29 kwietnia 2013 r. projekcie arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014 zaplanowano dla powódki pracę w wymiarze $\frac{1}{2}$ etatu, tj. 13 godzin tygodniowo. Projekt ten przewidywał 78 godzin pracy w świetlicy, co odpowiadało 3 pełnym etatom. Zdaniem Sądu Rejonowego istotna jest okoliczność, że już wtedy pozwany liczył się z potrzebą redukcji jednego etatu w świetlicy i jako nauczyciela przewidzianego do zwolnienia brał pod uwagę J. B. Dlatego nie można przyjąć, że pozwany dokonał takich zmian organizacyjnych, które uniemożliwiały dalsze zatrudnianie powódki w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd pierwszej instancji podkreślił, że w tym samym czasie, kiedy pozwany wypowiedział umowę o pracę powódce, nie przedłużył też umowy o pracę zawartej z J. B., która prowadziła zajęcia opiekuńczo-wychowawcze, redukując w ten sposób jeden etat w świetlicy. W tej sytuacji przyczyna wskazana w wypowiedzeniu nie była prawdziwa, gdyż zamiarem pozwanego była redukcja etatu powódki.

Ponadto - zdaniem Sądu Rejonowego - nie miał racji pozwany twierdząc, że projekt arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014 został zatwierdzony przez organ prowadzący szkołę. Co prawda pismem z dnia 8 maja 2013 r. wójt gminy L. zwrócił się do dyrektora szkoły z prośbą o zracjonalizowanie niektórych zadań, jednak pismo to dotyczyło projektu z dnia 29 kwietnia 2013 r., a więc nie

uwzględniającego proponowanych zmian. Natomiast pozwany nie udowodnił, że projekt ten w ostatecznej wersji został zatwierdzony przez organ prowadzący szkołę, albowiem z zatwierdzeniem projektu nie jest równoznaczne jego podpisanie przez wójta w dniu 16 maja 2013 r. Pozwany wypowiedział więc powódce umowę o pracę jeszcze przed zatwierdzeniem przez wójta projektu arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014. Ponadto rada pedagogiczna szkoły podstawowej podjęła uchwałę o wyrażeniu pozytywnej opinii w przedmiocie organizacji pracy w roku szkolnym 2013/2014 dopiero w dniu 23 maja 2013 r.

Sąd pierwszej instancji uznał, że również druga ze wskazanych przez pozwanego przyczyn wypowiedzenia powódce umowy o pracę nie była rzeczywista, albowiem z arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014 wynika, że zatrudnieni u pozwanego nauczyciele mieli liczne godziny nadwymiarowe. Zdaniem Sądu Rejonowego nie można wykluczyć sytuacji, że zamiast przyznawania godzin nadwymiarowych niektórym nauczycielom, godziny te można było przeznaczyć dla innych nauczycieli, którzy w ten sposób nie musieliby dopełniać etatów pracą w świetlicy. Analizując ilość godzin przepracowanych przez poszczególnych nauczycieli, Sąd pierwszej instancji doszedł do przekonania, że nie istniała potrzeba dopełniania etatów nauczycieli przedmiotów pracą w świetlicy.

Wyrokiem z dnia 10 września 2015 r., sygn. akt XXI Pa .../15, Sąd Okręgowy w W. - XXI Wydział Pracy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo w całości. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd odwoławczy podzielił ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, zaznaczając, że z arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014 nie wynika, aby nauczyciele przedmiotów mieli przydzielone godziny nadwymiarowe w świetlicy. Godziny nadwymiarowe mieli nauczyciele języka polskiego i matematyki, którzy nie pracowali w świetlicy. Natomiast dopełniania nauczycielom przedmiotów godzin zgodnie z art. 42 ust. 2 pkt 2 Karty Nauczyciela i cyklem nauczania, nie można ocenić jako niezasadne. Sąd odwoławczy uznał za wadliwą ocenę prawną Sądu Rejonowego, że złożenie w dniu 16 maja 2013 r. podpisu przez wójta gminy L. na zmodyfikowanym projekcie arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014, nie stanowiło zatwierdzenia tego arkusza. Ponadto - odmiennie od Sądu pierwszej instancji - Sąd Okręgowy ocenił, że wskazana przez pozwanego przyczyna wypowiedzenia powódce umowy o pracę

była rzeczywista i uzasadniona. U pozwanego nastąpiły bowiem zmiany organizacyjne, które skutkowały zmniejszeniem liczby godzin dla nauczycieli pracujących w świetlicy. Wprawdzie na skutek ewentualnej zmiany przydziału zajęć poszczególnym nauczycielom istniała możliwość zapewnienia powódce zajęć w świetlicy w niepełnym wymiarze czasu pracy, to jednak M. B. nie zaakceptowała propozycji takiej zmiany, która została jej złożona przez dyrektora szkoły podczas rozmowy w dniu 23 kwietnia 2013 r.

Od wyroku Sądu Okręgowego M. B. wniosła skargę kasacyjną, w której zarzuciła: 1) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 391 w związku z art. 328 § 2 i art. 233 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu wyroku Sądu drugiej instancji, dokonującego zmiany ustaleń faktycznych poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, oceny części materiału dowodowego, w szczególności oceny zeznań świadka A. R. oraz brak wskazania, który ze złożonych przez pozwanego arkuszy organizacyjnych szkoły był podstawą ustalenia faktów, w tym ilości godzin przydzielonych każdemu nauczycielowi, co uniemożliwia w pełni kontrolę zaskarżonego orzeczenia; 2) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 30 § 4 k.p. oraz art. 45 § 1 k.p. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że przyczyna wypowiedzenia powódce umowy o pracę była rzeczywista i konkretna. Powódka zaskarżyła wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Zespół Szkół Publicznych w L. wnosił o oddalenie skargi oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługuje na uwzględnienie.

Niezasadny jest zarzut naruszenia art. 391 w związku z art. 328 § 2 i art. 233 k.p.c. poprzez „pominięcie w uzasadnieniu wyroku Sądu drugiej instancji, dokonującego zmiany ustaleń faktycznych poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, oceny części materiału dowodowego, w szczególności oceny zeznań świadka A. R. oraz brak wskazania, który ze złożonych przez

pozwanego arkuszy organizacyjnych szkoły był podstawą ustalenia faktów, w tym ilości godzin przydzielonych każdemu nauczycielowi.”. Zarzut ten w rzeczywistości obejmuje dwa zarzuty, tj.: zarzut naruszenia art. 328 § 2 w związku z art. 391 k.p.c. oraz zarzut naruszenia art. 233 w związku z art. 391 k.p.c. (bez wskazania właściwych paragrafów).

Odnosząc się do pierwszego z tych zarzutów stwierdzić należy, że nie ma racji powódka zarzucając, iż Sąd Okręgowy zmienił ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, albowiem w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jednoznacznie wskazano, że Sąd odwoławczy podzielił ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, za wyjątkiem ustalenia, że nauczyciele dydaktycy mieli przydzielone godziny nadwymiarowe w świetlicy. Przy tym, ma rację skarżąca wskazując, że Sąd pierwszej instancji takiego ustalenia faktycznego nie poczynił. Natomiast - wbrew twierdzeniom skarżącej - dalsze rozważania Sądu Okręgowego zawarte w uzasadnieniu wyroku nie dotyczą ustaleń faktycznych, lecz oceny prawnej dochodzonych roszczeń. Ponadto z uzasadnienia skargi kasacyjnej wynika, że powódka w istocie kwestionuje ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, zarzucając Sądowi odwoławczemu, że ich nie zakwestionował.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że uchybienie wymaganiom określonym w art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. może być ocenione jako mogące mieć wpływ na wynik sprawy tylko wyjątkowo, gdy braki w uzasadnieniu są tak znaczące, że uniemożliwiają kontrolę kasacyjną zaskarżonego orzeczenia (por. uzasadnienia wyroków Sądu Najwyższego: z dnia 16 grudnia 2015 r., IV CSK 149/15, LEX nr 1962540 i z dnia 17 stycznia 2017 r., II PK 294/15, LEX nr 2209105). Jeżeli sąd drugiej instancji po rozpoznaniu sprawy akceptuje w całości lub w określonym zakresie ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji, może ograniczyć się do stwierdzenia, że przyjmuje je jako własne, w wyniku czego stają się one także ustaleniami sądu odwoławczego. Takie jest minimalne wymaganie prawidłowego zastosowania art. 382 k.p.c. i art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2016 r., IV CSK 702/15, LEX nr 2109483). Zdaniem Sądu Najwyższego, w przedmiotowej sprawie uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego, pomimo pewnych usterek, pozwala na dokonanie kontroli kasacyjnej zaskarżonego orzeczenia, co czyni

niezasadnym zarzut naruszenia art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji przytoczył bowiem obszernie ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, odwołując się do będących podstawą ich dokonania dowodów, a następnie stwierdził, że przyjmuje je jako własne.

Jedynie ubocznie wskazać należy, że skarżąca formułując twierdzenie o istnieniu licznych dokumentów nazwanych „arkusz organizacyjny/plan pracy”, w których „panował nieporządek”, pomija treść obowiązujących przepisów prawa. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutow publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz.U. Nr 61, poz. 624) w Załączniku nr 2 - Ramowy statut publicznej szkoły podstawowej, w § 10 ust. 1-3 przewiduje, że szczegółową organizację nauczania, wychowania i opieki w danym roku szkolnym określa arkusz organizacji szkoły opracowany przez dyrektora szkoły, z uwzględnieniem szkolnego planu nauczania, o którym mowa w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania - do dnia 30 kwietnia każdego roku. Arkusz organizacji szkoły zatwierdza organ prowadzący szkołę do dnia 30 maja danego roku. W arkuszu organizacji szkoły zamieszcza się w szczególności: liczbę pracowników szkoły, w tym pracowników zajmujących stanowiska kierownicze, ogólną liczbę godzin zajęć edukacyjnych finansowanych ze środków przydzielonych przez organ prowadzący szkołę. Na podstawie zatwierdzonego arkusza organizacji szkoły dyrektor szkoły, z uwzględnieniem zasad ochrony zdrowia i higieny pracy, ustala tygodniowy rozkład zajęć określający organizację zajęć edukacyjnych.

Z ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji, przyjętych jako własne przez Sąd odwoławczy, wynika, że działania zarówno dyrektora szkoły, jak i organu prowadzącego szkołę, były zgodne z powołanymi przepisami powyższego rozporządzenia. W dniu 29 kwietnia 2013 r. (a więc przed 30 kwietnia 2013 r.) dyrektor szkoły przedstawił wójtowi projekt arkusza organizacji szkoły na rok 2013/2014. Projekt ten został ponownie przekazany wójtowi po naniesieniu sugerowanych poprawek, zaś w dniu 16 maja 2013 r. (a więc przed 30 maja 2013 r.) organ prowadzący szkołę zatwierdził arkusz organizacji szkoły, składając na nim podpis. Powołane przepisy prawa nie określają formy zatwierdzenia arkusza organizacji szkoły przez wójta, a w szczególności nie wymagają podjęcia przez

wójta w tym przedmiocie „decyzji”. Zatwierdzenie arkusza oznacza wolę organu prowadzącego szkołę nadania mu mocy obowiązującej, poprzez akceptację jego treści. Funkcję tę spełnia złożony na projekcie arkusza podpis. Ponadto z obowiązujących przepisów prawa nie wynika uprawnienie rady pedagogicznej szkoły do zaopiniowania arkusza organizacji szkoły. Natomiast z art. 41 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie oświaty, w brzmieniu obowiązującym w dacie wypowiedzenia powódce umowy o pracę (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.), wynikało, że do kompetencji stanowiących rady pedagogicznej należało m.in. zatwierdzanie planów pracy szkoły po zaopiniowaniu przez radę szkoły. Rada pedagogiczna opiniowała w szczególności organizację pracy szkoły, w tym tygodniowy rozkład zajęć edukacyjnych.

Nietrafny jest również podniesiony przez powoda zarzut naruszenia art. 233 w związku z art. 391 k.p.c. (bez wskazania właściwych paragrafów). Zgodnie z treścią art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być bowiem zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wynika to z faktu, że ustrojową funkcją Sądu Najwyższego jest sprawowanie nadzoru judykacyjnego, w tym zapewnianie jednolitości orzecznictwa sądów powszechnych. Z tego punktu widzenia każdy zarzut skargi kasacyjnej, który ma na celu polemikę z ustaleniami faktycznymi sądu drugiej instancji, z uwagi na jego sprzeczność z art. 398³ § 3 k.p.c., jest *a limine* niedopuszczalny (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2007 r., V CSK 364/06, LEX nr 238975). Uzupełniając należy wskazać, że sformułowany w skardze kasacyjnej zarzut dotyczy niedokonania postulowanych przez skarżącą ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych przez nią dowodów, a nie dowolnej oceny tych dowodów, więc zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. jest wadliwy.

Z kolei zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. art. 30 § 4 k.p. oraz art. 45 § 1 k.p. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że przyczyna wypowiedzenia powódce umowy o pracę była rzeczywista i konkretna, nie został przez skarżącą uzasadniony. W uzasadnieniu skargi kasacyjnej wskazano jedynie, że „przyjęcie powyższych okoliczności faktycznych za podstawę orzekania, przy prawidłowym zastosowaniu art. 30 § 4 k.p. oraz art. 45 § 1 k.p. winno skutkować uznaniem, iż pozwany nie podał prawdziwych i konkretnych przyczyn rozwiązania z

powódką umowy o pracę.”. Nie wyjaśniono, jakie okoliczności faktyczne ma na uwadze skarżąca. Ponadto Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi dokonanymi przez Sąd odwoławczy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, więc skarżąca nie może odwoływać się do stanu faktycznego alternatywnego w stosunku do tego, który wynika z tego uzasadnienia.

Uzupełniając należy przypomnieć ugruntowany w orzecznictwie pogląd, że zaistnienie sytuacji, o jakiej mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, a więc zmiany planu nauczania uniemożliwiającej dalsze zatrudnienie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć, stanowi uzasadnioną przyczynę wypowiedzenia nauczycielskiego stosunku pracy. W razie odwołania się pracownika od spowodowanego tak określoną przyczyną wypowiedzenia rozwiązującego, poza kognicją sądu rozstrzygającego spór pozostaje badanie celowości i zasadności samych zmian w planie nauczania implikujących zmniejszenie liczby zajęć z danego przedmiotu (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2016 r., I PK 30/16, LEX nr 2141217). Ponadto wystąpienie niewielkiej liczby godzin ponadwymiarowych, wynikających z dążenia dyrektora szkoły do zapewnienia uczniom tylko jednego wychowawcy lub jednego nauczyciela przedmiotu w celu zapewnienia właściwego procesu dydaktycznego, nie neguje możliwości skutecznego rozwiązania z nauczycielem stosunku pracy z powodu wystąpienia zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania, uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2015 r., III PK 120/14, LEX nr 1677803).

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak wyżej. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.